

Så på partiets vegne vil jeg gerne anbefale disse ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-8 uden for tillægsbetænkningen af skatteministeren (Carsten Koch) vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til behandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 53 stemmer (S, SF, RV og EL) mod 51 (V, KF, FP, CD og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

42) Tredje behandling af lovforslag nr. L 194: Forslag til lov om skattemæssig behandling af gevinst og tab på fordringer, gæld og finansielle kontrakter (kursgevinstloven).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 13/3 97. Første behandling 3/4 97. Betænkning 27/5 97. Anden behandling 28/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, SF, RV og CD) mod 7 (FP, EL og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

43) Tredje behandling af lovforslag nr. L 195: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Konsekvensændringer m.v. i anledning af lovrevision af kursgevinstloven).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 13/3 97. Første behandling 3/4 97. Betænkning 27/5 97. Anden behandling 28/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Jes Lunde (SF):

Folketinget vedtager om et øjeblik et lovforslag, som desværre får nogle meget urimelige virkninger for mange mennesker, og jeg tror, det er noget, som mange af Folketingets medlemmer på et tidspunkt vil komme til at støde på ude i forsamlingshusene, hvis vi ikke når at få det rettet.

Det, der sker, er, at beregningsreglerne i ejendomsavancelovgivningen ændres, og det lyder jo noget tørt og kedeligt, men det, som det drejer sig om, er jo, at den måde, hvorpå man opgør den gæld, man har i sin ejendom, ændres således, at det får indflydelse på, hvor meget den tæller med i salgsprisen.

Hidtil har det nemlig været sådan, når man solgte en erhvervsjendom, at kreditforeningsgælden talte med den kurs, som den havde, dengang man tog lånet. Men fremover synes skatteministeren altså det skal være sådan, at gælden skal tælle med den aktuelle kurs.

Og hvad betyder det så? Det betyder, at hvis man har optaget et lån på 1 mio. kr. i sin ejendom, dengang renten lå på 9 pct., og renten så er faldet til de 7 pct., som den ligger på i øjeblikket, er gælden steget i kursværdi, og så er ens gæld

måske steget fra 1 mio. kr. til 1½ mio. kr. Og det synes skatteministeren skal være skattepligtigt, når man sælger sin ejendom, men det kan jeg simpelt hen ikke fatte, og jeg tror heller ikke, der er en levende sjæl ude i det virkelige liv, der kan fatte, at man skal betale skat af, at ens gæld er steget, uden at man selv har fået så meget som en 5-øre i lommen af den grund.

Men konsekvensen af lovforslaget her er altså, at man skal til at betale skat af sit tab, og det synes jeg er fuldkommen uforklarligt. Og den konservative ordfører, hr. Per Stig Møller, sagde i går under lejeværdidebatten, at man ikke skal betale skat af en indtægt, der ikke er der, men her går skatteministeren altså et betydeligt skridt videre og beskatter et tab, der er der. For det er et meget stort tab for mange mennesker, og nu skal de altså til at betale skat af det.

Omvendt skal de, der har haft en kursgevinst, fordi de har været heldige med børsudviklingen og derfor har scoret flere hundrede tusinde kroner i gevinst på Børsen, ikke betale skat af dét. De skal faktisk betale mindre i skat, når det her lovforslag bliver vedtaget.

Jeg synes, det er fuldkommen uforståeligt, at man vil gøre det på den måde, og af de forhandlinger, vi har haft om lovforslaget her, har jeg forstået, at Venstre og De Konservative er fuldstændig enige med SF i kritikken af det her, og det er landbrugets organisationer også, idet både De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug er helt enige med os i kritikken af det.

Og så er der oven i købet sket det, at der for en uge siden er blevet indgået et forlig, hvor skatteministeren har foræret et milliardbeløb væk ved at forhøje de købsværdier, som indgår i denne beskatning, for alle erhvervsjendomme, idet der bare lægges nogle procenter oven på den 19. almindelige vurdering som en helt tilfældig gave, som strøs ud til alle, som har erhvervsjendomme, i stedet for at løse det her problem, som på et tidspunkt bliver ganske brutalt for almindelige mennesker, og det synes jeg er sørgeligt.

Og da Venstre og De Konservative er bundet af dette forlig, kan de selvfølgelig ikke støtte vores ændringsforslag, selv om de egentlig synes, det er den rigtige løsning, men jeg tror, vi kommer til at vende tilbage til den sag.

Jeg forstår altså, at forligspartierne føler sig bundet frem til næste folketingsvalg, og det er der ikke noget at gøre ved, men så må vi vende tilbage til sagen efter næste folketingsvalg.

Jeg synes i hvert fald, det, man gennemfører nu, er en uholdbar lovgivning, for det vil af almindelige mennesker blive oplevet sådan, at de skal til at betale skat af tab.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er enig i, at SF påpeger en urimelighed i dette lovforslag. Men selv om vi har haft for kort tid til at gå i dybden med hensyn til konsekvenserne af det ændringsforslag, SF har stillet, er vi til gengæld ret overbeviste om, at det åbner for spekulation i unddragelse af milliardbeløb fra beskatning, eller at der i hvert fald er fare for, at det kan misbruges til det.

Og efter vi har gennemgået dette lovforslag, er der meget, der tyder på, at der ikke kan skabes fuld retfærdighed på det her område, og det er på sin vis lidt skræmmende, at vi her i Folketinget tilsyneladende bliver nødt til at lave love, hvorefter folk bliver behandlet relativt vilkårligt. Men problemet er ikke at finde i lovene; problemet er det grundlæggende, at ejendomsmarkedet er underlagt en slags kasinoøkonomi, idet den, der køber på ét tidspunkt, kan blive rigere uden at røre en finger, mens den, der køber på et andet tidspunkt, kan miste en formue uden egen skyld.

Det er altså det rene lotteri, og det er det, fordi der på det frie kapitalmarked er en finansiering, der medfører, at renten og dermed huslejen kan svinge dramatisk fra sekund til sekund, og det skyldes, at de samfundsskabte værdistigninger på jord og fast ejendom tilfalder de private ejere i stedet for at tilfalde fællesskabet.

Og til illustration af problemet kan man i Jyllands-Posten i dag læse, at nogle finansfolk har udtalt, at det efterhånden næsten alene er den udenlandske situation, der bestemmer renten i Danmark, og at der herhjemme skal meget bemærkelsesværdige ting til, f.eks. inflation, nyt om vores holdning til ØMU'en eller politiske meningsmålinger, for at få renten til at svinge.

Politiske meningsmålinger kan altså få indflydelse på, hvor meget folk skal betale i husleje, og det er sådan en form for kasinoøkonomi på det her område, der gør, at det er umuligt at skabe retfærdighed.

Selv om vi erkender problemet i det foreliggende lovforslag, kan vi altså ikke med det, som vi nu ved, stemme for SF's ændringsforslag.

Og så vil jeg tilføje, at den politiske proces, som dette lovforslag har været igennem, er et rent mismask, for der er blevet forhandlet på kryds og tværs, og så er der en sen nat indgået

et forlig mellem regeringen og V og K, som indebærer, at der foræres mere end en milliard kroner væk, fordi man ikke kan blive enig med SF, for ellers ville der have været et flertal for lovforslaget bestående af regeringen og SF og Enhedslisten. Men det lykkedes tilsyneladende ikke at opnå enighed med SF, som oven i købet – sådan har jeg fået det oplyst – prøvede at presse regeringen ved også at forhandle med V og K.

Men jeg kan ikke vurdere, hvem der har det egentlige ansvar i processen; jeg kan bare notere, at der blev kludret cirka en milliard kroner bort, fordi det her ikke er faldet på plads på en ordentlig måde.

Og derudover kan jeg notere, at højresiden her i salen, Venstre og De Konservative, igen sikrer, at pengene fosser ud af statskassen til fordel for de bedst stillede i samfundet, altså at de, der hele tiden taler om de dårlige finanser og de manglende penge i statskassen, er dem, der gang på gang – hver eneste gang, der er en lille mulighed – sikrer, at pengene fosser ud af vores andres lommer og ned i de rigestes lommer.

Det er det simpelt hen udmærket endnu en gang at få illustreret, og selv om der faktisk er flere gode ting både i lovforslag nr. L 194, som vi lige har behandlet, og i L 195, som vi har her, stemmer vi altså nej, for vi vil ikke være med til på den måde at forære gaver til de rigeste.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hr. Jes Lunde vil ikke acceptere, at den eneste korrekte måde at måle en ejendoms avance på er ved at måle ændringen i dens kontantværdi. Så enkelt kan det siges.

Men fuldstændig ligesom man ikke måler gevinsten ved et salg af en bil – for nu at blive i et aktuelt emne – på grundlag af, i hvilket omfang den er prioriteret, er kontantværdien den eneste rigtige målestok, når man skal måle den reelle værdistigning eller det reelle værditab på en ejendom.

Dette princip er det eneste logiske, og lovforslag nr. L 195 indebærer netop dette princip, og det er det, der bliver knæsat ved, at vi vedtager L 195.

Og det er jo også sådan, at vi med dette korrekte princip indfører en overensstemmelse med f.eks. afskrivningslovgivningens kontantomregningsregler, således at det afskrivningsgrundlag, som en ejendoms ejer benytter sig af, altså købsprisen, præcis er lig med den pris, der danner udgangspunktet for sælgerens ejen-

domsavance, og altså er den pris, som køberen skal betale, og som den pågældende køber kan afskrive på grundlag af.

Så her er der et eksempel på en klar og konsekvent forenkling og en logik i et system, som før har været en blanding af regler fra både kursgevinstloven og ejendomsavanceloven. Det får vi her rensat ud, og det er jo hverken tilfældet i det nuværende regelsæt eller i det regelsæt, som hr. Jes Lunde gør sig til talsmand for.

Er det f.eks. specielt logisk, at en køber kan have købt en ejendom for et større eller mindre beløb end det, der indgår som salgsprisen ved beregningen af avancen? Og mener SF, at køberen skal kunne afskrive på grundlag af et større beløb end det, som sælgeren kan betragte som sin salgssum? Er det logisk? For det er jo konsekvensen af SF's ændringsforslag.

I kursgevinstloven gælder det princip, at en låntager ikke kan fradrage et kurstab ved f.eks. et ganske almindeligt obligationslån i et realkreditinstitut, hvor lånet er finansieret ved udstedelse af blåstemplede obligationer. Hvordan kan det så være, at hr. Jes Lunde vil tillade, at et kurstab skal kunne reducere den skattepligtige ejendomsavance? For derved får låntageren altså alligevel fradragsret for et kurstab, som ellers i kursgevinstloven netop konsekvent er undgået.

Nu ved jeg godt, at vi i dette Ting skal tale holdninger og ikke detaljer og teknik, og det er jeg også parat til. Så på trods af at det er lidt teknisk formuleret, er min holdning altså, at vi her har en enestående mulighed for at få indført konsekvens og logik i skattelovgivningen – og det er ikke hver dag, man har mulighed for det – hvorimod vi med hr. Jes Lundes ændringsforslag får blandet principperne i ejendomsavancebeskatningen fuldstændig sammen med principperne i kursgevinstbeskatningen, og det synes jeg er en uting.

Og så vil jeg slutte med ganske kort at sige, at både hr. Jes Lunde og hr. Frank Aaen er inde på, at der foræres penge væk, men det er bestemt ikke tilfældet, for når der i forbindelse med de ændringer, som er foretaget, sker en justering af indgangsværdierne, er det ganske vist rigtigt, at det i visse tilfælde medfører en vis forhøjelse, men provenuvirkningen af forhøjelsen af indgangsværdierne er langt fra så stor som virkningen af de fradrag, som man ifølge hr. Jes Lundes forslag kan udnytte ved at foretage disse fradrag i fremtidige ejendomsavancer.

Og den 3-års-værnsregel, som hr. Jes Lunde foreslår indført, er bestemt ikke nok til at dæmme op for det, for det er meget let at frigøre sig fra denne værnsregel ved at konvertere sine lån til variabelt forrentede lån – flekslån, som er et nyt produkt på realkreditmarkedet – og på den måde få hegnet et kurstab ind og få det reserveret til modregning i fremtidige ejendomsavancer.

Så det konsekvente og dermed det rigtige er det princip, som vi gennemfører med lovforslag nr. L 195.

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal bare for en ordens skyld sige, at Dansk Folkeparti vil støtte det ændringsforslag, som er stillet af SF.

Det kan godt være, at skatteministeren har ret i, at det, skatteministeren foreslår og har flertal for, på skrivebordet, i teoriens verden, virker logisk, men ikke desto mindre er der ingen tvivl om, at det i praksis vil blive oplevet, som hr. Jes Lunde har beskrevet her fra talerstolen.

Og der er heller ingen tvivl om for os at se, at det her er noget, vi kommer til at se på igen, og at der godt kunne have været noget bedre tid til at analysere de konsekvenser, den her lovgivning får.

Så vi kan altså se det her problem, men vi agter ikke bare at se det; vi agter også at prøve at gøre noget ved det, og der er angivet en mulighed for at løse det.

Det kan man så have nogle bekymringer for, sådan som hr. Frank Aaen har, men vi har ikke helt de samme bekymringer, og derfor agter vi at stemme for det ændringsforslag, som er stillet af SF.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg havde vel heller ikke regnet med andet, end at skatteministeren vendte det døde øre til kritikken, for det har ministeren gjort i de seneste dage, men det gjorde ministeren såmænd ikke fra starten.

Da jeg kom og præsenterede problemet for 14 dage siden, var ministeren enig i, at der var et problem, og at det måtte man finde en løsning på. Og så arbejdede ministeren på det, men sprang så fra på et tidspunkt og ville ikke løse problemet. Det kan jeg ikke gøre noget ved, sådan er det bare.

Det, der står tilbage nu, er altså stadig væk, at man ønsker at gennemføre en beskatning af et kapitaltab, som folk har haft ved, at kursværdien på deres gæld er steget – og det tror jeg også de fleste her i salen ville opleve som et tab, hvis de havde en gæld og kursværdien på den så var steget. Jeg kan ikke fatte, at der skulle være bare et eneste medlem af det her Folketing, som opfatter det som en gevinst, hvis vedkommendes gæld er steget – en gevinst, som bør være skattepligtig!

Men det er det, skatteministeren argumenterer for: Hvis ens gæld er steget, uden at man har fået fem øre i lommen ud af det, så skal man betale skat af det. Jeg fatter det ikke.

Så har skatteministeren tekniske indvendinger imod vores ændringsforslag. Men jeg synes ikke, Skatteministeriet har været hjælpsomt i den her sag – det vil jeg gerne sige rent ud – for vi har for lang tid siden sendt forslagene over i Skatteministeriet, og vi har fået tekniske bidrag tilbage, som har været ufuldstændige, hvor Skatteministeriet selv har oplyst, at de bidrag, de har sendt tilbage, ikke tog højde for virkningerne i forskellige andre love.

Det synes jeg er en dårlig sekretariatsbetjening af Folketingets Skatteudvalg, og derfor skal jeg ikke udelukke, at der kan være tekniske problemer; det kan meget vel være.

Vi har valgt at stille forslaget alligevel for at markere vores klare holdningsmæssige utilfredshed med den form for skattelovgivning, som ministeren her gennemfører: en skattelovgivning, hvor man ikke længere hylder princippet om at beskatte efter evne.

Det er nemlig normalt hovedprincippet i vores skattepolitik, at vi beskatter folk efter deres skatteevne. Men her går man ind og tager skat et sted, hvor der ikke nødvendigvis er en evne hos folk, der har tabt penge, mens skatteministeren giver lempelser for dem, der har tjent de store gevinster. Det er det, der står fast.

Skatteministeren (Carsten Koch):

To ting til hr. Jes Lunde:

Hvis man optager et lån, f.eks. 100 kr., som man forpligter sig til at betale tilbage, og man efter en periode er i en situation, hvor man på grund af det låns kursstigning skylder 200 kr. væk, og hvis man er i stand til at komme af med det lån, har man så fået en gevinst eller et tab? Efter min opfattelse og efter den almindelige logiske opfattelse har man fået en gevinst, hvis man kan komme af med et lån, som er steget i kursværdi. Sådan er det.

Og så den anden ting: Hr. Lundes argumentation hviler faktisk på den lidt foruroligende opfattelse, at alt, hvad der ikke direkte er likviditet i, ikke skal beskattes. Og derfor kan jeg ikke forstå, at hr. Jes Lunde så sent som i går under debatten klandrede Socialdemokratiet og andre for at fjerne formueskatten. Den lever jo helt op til hr. Jes Lundes synspunkter, nemlig at den for en stor dels vedkommende består af illikvider.

Vi kunne også tage lejeværdien. Jeg hører jo tit, at man ikke kan spise mursten. Samme argumentation.

Er det sådan, at SF går over til et princip om, at man kun beskatter, når der er tale om likvide gevinster, så får vi altså et noget arbitrært system, som overhovedet ikke hænger sammen, og som overhovedet ikke tager højde for, at mange illikvider kan gøres likvide, og at de er udtryk for en formue.

Så jeg tror, at hr. Jes Lunde med den argumentation er på vej ned ad et skråplan, som han ikke rigtig kan komme op ad.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Ministeren behøver ikke være så bekymret. Det, der er afgørende for os, er, at der er en skatteevne. Hvis folk har en formue på over 1½ mio. kr., så er der en skatteevne, og så har vi ingen som helst problemer med at bede om formueskat – ingen som helst problemer! Det er regeringen, der har fjernet formueskatten for dem, der har kæmpeformuer, men de har jo dog en skatteevne.

Men lad os bare tage eksemplet igen: Skatteministeren lavede et eksempel med et menneske, der havde lånt 100 kr., og så var gælden dér steget til 200 kr., og så siger skatteministeren: Det skal man selvfølgelig betale skat af. Jamen hvor er skatteevnen opstået i det?

Lad os prøve at forestille os et simpelt eksempel med en person, hvor der ikke er nogen som helst andre økonomiske bevægelser end dette ene, at vedkommende stiftede en gæld på 100 kr., som steg til 200 kr., uden at han fik 5 øre udbetalt. Hvor er skatteevnen opstået i det spil? Hvad er det, der gør, at man skal betale skat af, at ens gæld er steget, uden at man selv har fået fem øre? Jeg synes stadig væk, det er fuldstændig uforståeligt. Og jeg synes, det er ministeren, der er ude på et skråplan, fordi man fraviger skatteevnen som et grundprincip.

Loven her betyder, at man på et tidspunkt kommer til at gennemføre en ejendomsavancebeskatning af folk, der vitterlig ikke har penge at betale deres skat med, fordi de ikke har haft nogen gevinst. Og når den situation opstår, at det bliver virkelige mennesker, der skal til at betale skat af noget, de ikke har tjent, så kommer der et ramaskrig.

Kristen Touborg (SF):

Det er skatteministerens form for logik, der får mig til at sige et par ord her fra talerstolen. Når skatteministeren siger, at den eneste logiske løsning på det her problem er det, han påpeger, kan jeg kun sige, at så må man have været i Skatteministeriet i mange år for at kunne se den helt specielle logik, som skatteministeren her lægger for dagen.

Jeg kan i hvert fald sige, at med det forholdsvis få antal skoleår, jeg har haft, er det helt umuligt for mig at indse, at det er sådan. Jeg tror, man skal have gået rigtig mange år i skole for at forstå det her og så i øvrigt have været i Skatteministeriet.

Ministeren bruger selv eksemplet med, at hvis man låner 100 kr. og de 100 kr. så bliver til 200 kr. på grund af en kursændring, så har man tjent penge, men det er uforståeligt for mig, for når jeg har lånt 100 kr. og skal betale 200 kr. tilbage for at komme af med gælden, så kan jeg altså ikke se, at jeg har tjent penge, så synes jeg, at jeg har tabt penge. Det er skatteministeren nødt til at prøve at forklare en gang til.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Hr. Kristen Touborg får jo ikke det problem, for han kommer jo af med den forpligtelse. Det er det, der er pointen. Han kommer af med forpligtelsen.

Men derudover vil jeg bare sige: Problemstillingen gøres utrolig kompliceret, men den er meget simpel, og jeg har ikke hørt hverken hr. Jes Lunde eller hr. Kristen Touborg gendrive det.

Synspunktet er: Er det rigtige ikke, at en ejendomsavance kan måles ved at tage kontantværdien ved købet og kontantværdien ved salget og så tage differencen? Det er bare det. Det er så enkelt, og det har ikke noget at gøre med, hvor mange år man har været i Skatteministeriet – jeg har ikke været der i ret mange år – og det har ikke noget at gøre med, hvor længe man har gået i skole. Det er et spørgsmål om, at man tager kontantværdien ved salget og kontant-

værdien ved købet og tager differencen. Det er det, man skal beskattes af. Det er det, man er blevet rigere. Hvordan det er blevet finansieret, er fuldstændig ligegyldigt i den sammenhæng. Så enkelt kan det siges.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jo, men hvis skatteministeren så bare ville beholde de eksisterende regler, for dér er det såmænd også sådan, at man tager kontantværdien ved køb og kontantværdien ved salg. Men dér bruger man bare de kurser, der var, da gælden blev stiftet, for man siger: Folk skal ikke påvirkes af bevægelserne på børsen. Det er sådan, regelsættet er i dag, og det synes jeg er o.k., det synes jeg er fair, for det betyder, at de, der har fået en reel gevinst, bliver beskattet, og de, der ikke har, ikke skal betale skat.

Men det, skatteministeren indfører, er, at bevægelserne på børsen, som folk ikke har nogen som helst rolle i og nogen som helst del i, er dem, der afgør, hvad folk skal betale i skat. Og er de uheldige på børsen, sådan at kurserne på deres gæld stiger, så skal de betale mere i skat, men er de heldige på børsen, sådan at deres gæld falder, så skal de betale mindre i skat.

Altså: De uheldige, taberne, skal straffes, og de heldige – til dem skal mere gives. Det er konsekvensen af det her.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Så får jeg trang til at spørge hr. Jes Lunde – nej, jeg vil ikke spørge, for så kan jeg risikere, at vi igen kommer i disput, men så vil jeg sige til hr. Jes Lunde:

På hvilken børs fastsætter man en ubehæftet ejendoms salgsværdi, og på hvilken børs fastsætter man en ubehæftet ejendoms købsværdi? For hr. Jes Lunde har lige fortalt os, at man fastsætter ejendomsavancen på børsen, men det gør man ikke; det gør man ved handel med ejendomme, og de opgøres til kontantpriser, og hvis man foretager en kontanthandel, så konstateres der en kontant avance. Om det er finansieret og i hvilket omfang og på hvilken måde er ligegyldigt; det er kontantværdierne, vi taler om.

Jeg tror, hr. Jes Lunde er viklet for meget ind i finansieringssystemet. Det har ikke noget med det her at gøre. Det logiske er kontantværdien ved salg og ved køb uafhængigt af finansiering, og det er det, der er princippet.

Så jeg har ikke fået svar på, hvordan børsen fastsætter kontantværdierne på ejendomme. Det gøres i fri handel.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jamen det synes jeg da er dybt bekymrende, hvis ministeren ikke har forstået det, dybt bekymrende.

Hvis man sælger en ejendom, hvori der er et kreditforeningslån af en vis størrelse, så er det faktisk børsen, der afgør, hvor meget det tæller med i salgssummen. Så enkelt er det. Og hvis børsudviklingen har været uheldig og kurserne er steget, så skal man betale mere i avanceskat, selv om man ikke har tjent fem øre på det, og hvis kurserne er faldet, sådan at man har fået sig en gevinst, så skal man slippe endnu billigere i skat end i dag. Det er skatteministerens logik. Jeg synes, det er hul i hovedet.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 11 stemte for, 97 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 90 stemmer (S, V, KF, RV og CD) mod 16 (SF, FP, EL og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

44) Tredje behandling af lovforslag nr. L 212: Forslag til lov om ændring af momsloven og lønsumsafgiftsloven. (Telekommunikationsydelse m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 2/4 97. Første behandling 10/4 97.
Betænkning 22/5 97. Anden behandling 27/5 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 101 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 4 (FP og DF).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

45) Tredje behandling af lovforslag nr. L 217: Forslag til lov om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas. (Afgiftsforhøjelser m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 8/4 97. Første behandling 17/4 97.
Betænkning 23/5 97. Anden behandling 27/5 97. Tillægsbetænkning 28/5 97).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Den her sag er jo nok så bekymrende, al den stund ganske mange har den opfattelse, at med vedtagelsen ikke blot af forslaget som helhed,

men også af de ændringer, der nu lægges op til, kan vi godt gå hen og få os nogle problemer.

Vi har under udvalgsarbejdet i flere spørgsmål, både i nr. 34, i nr. 35 og i nr. 36, afæsket ministeren en holdning til spørgsmålet om notifikationen.

Og så sent som i dag er der eksperter, som i Berlingske Tidende gør sig til talsmand for, at Danmark vil få problemer, når det her forslag bliver sendt til notifikation. Derfor vil jeg godt benytte lejligheden til at bede ministeren om at gå op og bekræfte over for Folketinget, at sagen sendes til notifikation, og hvad der er lige så vigtigt: Give en beskrivelse af, hvad der sker i det øjeblik, EU eventuelt ikke notificerer forslaget.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal svare hr. Kim Behnke, da problemet i forhold til EU-retten jo ikke er af afgiftsmæssig karakter, men knytter sig til den bestående aftale. Det er den, hr. Vesterdorf udtaler sig om i pressen i dag. Der skal jeg bare sige til hr. Kim Behnke, at regeringen naturligvis i givet fald vil notificere forslaget. Det har vi lovet Folketinget. Inden da vil vi gøre alt, hvad der overhovedet er menneskeligt muligt for at få en aftale med de regionale selskaber, der derefter så også skal notificeres.

Så vi arbejder på højtryk for at få løst problemerne, og vi har holdt os i tæt kontakt med EU-myndighederne for at forebygge de problemer, som hr. Behnke omtaler.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne takke energiministeren for en melding om, at energiministeren vil gøre endnu et forsøg på at få en forhandlingsløsning, og jeg vil gerne, som jeg gjorde under en tidligere behandling, understrege, at jeg stadig væk